

O operă măiastră

(Daniela Caraman Fotea, 1 noiembrie 2014)

Nu pot numi altfel serialul celor șapte volume de cronici, comentarii, interviuri ctitorite de COSTIN POPA în ani buni. O vastă frescă, o ... sextină lirică! Motivată de profunda iubire a autorului pentru muzica de operă. Dublată, suprapusă unei rare competențe asupra domeniului.

Actualul volum, al 7-lea, intitulat OPERA MĂIASTRĂ, beneficiază de o prefață specială, datorată Doamnei **Anca Sîrghie**, distinsă personalitate a lumii literelor, teatrului, a presei. Domnia sa are subtilitatea mânuirii adecvate a cuvântului, argumentându-și imbatabil motivațiile superlativelor: „...COSTIN POPA prezintă fenomenul muzical situându-se în centrul lui, neobosit în consemnarea atentă, la cald, a spectacolelor pe care le savurează, supunându-le apoi, la rece, unei decantări valorice exigente, fără a omite nici un aspect reprezentativ... COSTIN POPA este un musical glob trotter plecat (în țară și pe mapamond) în căutarea operei, încredințând cuvântului scris (și soliciat de publicații elitiste), sarcina de a exprima farmecul inefabil al muzicii, printr-un limbaj clar, expresiv, convingător...” Mă raliez fără rezerve. Dar subliniez cu precădere ideea potrivit căreia ciclul volumelor constituie o „contribuție de referință în domeniul literaturii de critică a spectacolului liric”, care și pentru semnatarea acestor rânduri are menirea de „a pune în ecuație arta cu bucuria sufletului”.

Peste cele consemnate, esențială mi se pare alcătuirea celor 7 volume (cărora li se adaugă monumentală, monografia unicat dedicată lui Ludovic Spiess.): performanța lui COSTIN POPA de a fi lăsat în urmă cea mai complexă, mai organizată galerie de fapte (spectacole), generate prin policrome stagiuni, o colecție de idei ale slujitorilor scenei din varii generații. Nu lipsesc nici comentariile edițiilor Festivalului Internațional George Enescu, de asemenea, un jurnal extins cu secvențe din viața muzicală internațională de profil. Așa cum este conceput, serialul editorial se definește acum drept o istorie vie (în principal) a liricii noastre, o prețioasă incursiune în gândirea celor care au construit-o prin cântul, prin arta lor.

Interviurile cu stelele operei sunt nu o dată sursa de memorare, de bilanț a unor vieți și cariere pe care timpul și contemporanii nu se mai satură a le acoperi de nemerită uitare...

Volumul 7 derulează construcția devenită familiară: cronici la spectacolele și evoluțiile artiștilor pe scene bucureștene, la Opera națională, Sala radio, Ateneu dar și la Opera Comică pentru copii. Ce limbaj ales, ce metaforă... Valentina Nafornită are look de lebedă; Marius Vlad Budoiu – o narație iluminată din interior... Transpunerea în sunet a lui Cristian Mandeal se face cu imersarea în profunzimi... Ruxandra Donose are gândirea adâncită asupra simbiozei dintre slovă și textura sonoră... Citiți și vă bucurați!

Interviul-rege îi este rezervat lui **Dan Iordăchescu**, aflat la 84 de ani. Îl citim și pe al lui **Alain Surans**, directorul operei din Rennes.

Spectatorii din Iași, Cluj-Napoca, Brașov, Galați, Craiova, Sibiu își pot întîlni la rândul lor favoriții găzduiți de propriile scene.

COSTIN POPA nu agreează experimentul steril (sunt încântată): nici „goana după găselnițe” – Tosca de import cu autoflăgerări și ...avioane de hârtie ori Don Carlo cu Pizza-boy și cartofi prăjiți...

Cuvintele despre **Nicolae Herlea** – de neuitat. Nicolae Herlea – „cel mai mare artist liric al tuturor timpurilor, un simbol etern...”. Vocea care nu a mai fost egalată în frumusețe... De ce? Mi-a spus cândva Nicolae Herlea: „glasul omenesc este cel mai frumos instrument pentru că este singurul nefăcut de mâna omului...”

La rubrica Meridiane citesc cronică despre Cecilia Bartoli care cântă pictural, emoționant, răscolitor. Îl invidiez pe Costin Popa: a ascultat-o din sală...

Secvențele de Carte, audio, video sunt urmate de mult așteptatul album foto al artiștilor cronicați, el însuși o atracție cu subtile trimiteri.

A avea în bibliotecă și acest volum – 343 de pagini ale bunului gust, metaforei selecte, ideilor pertinente, este un PRIVILEGIU.